HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

11 mai 2010 *

În cauza T-237/08,

Abadía Retuerta, SA, cu sediul în Sardón de Duero (Spania), reprezentată de X. Fàbrega Sabaté și M-l. Curell Aguilà, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul J. Crespo Carrillo, în calitate de agent,

pârât,

* Limba de procedură: spaniola.

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 aprilie 2008 (cauza R 1185/2007-1) privind înregistrarea semnului verbal CUVÉE PALOMAR ca marcă comunitară,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnul J. Azizi, președinte, din doamna E. Cremona și din domnul S. Frimodt Nielsen (raportor), judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 iunie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 18 septembrie 2008,

în urma ședinței din 24 noiembrie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

Reglementarea internațională

1 Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (denumit în continuare „Acordul TRIPS”), care constituie anexa 1 C la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), a fost semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3).

2 Articolul 23 din acordul menționat, intitulat „Protecția suplimentară a indicațiilor geografice pentru vinuri și produse spirtoase", prevede următoarele:

„(1) Fiecare membru trebuie să prevadă mijloacele juridice care să permită părților interesate să împiedice utilizarea unei indicații geografice de identificare a vinurilor pentru vinuri care nu sunt originare din locul indicat de indicația geografică respectivă sau de identificare a produselor spirtoase pentru produse spirtoase care nu sunt originare din locul indicat prin indicația geografică respectivă, chiar și în cazurile în care originea adevărată a produsului este indicată sau în cazurile în care indicația geografică este utilizată în traducere sau este însoțită de expresii cum ar fi «de genul», «de tipul», «de stilul», «imitație» sau altele.

(2) Înregistrarea unei mărci pentru vinuri care conține o indicație geografică ce identifică vinuri ori care este constituită dintr-o astfel de indicație, sau înregistrarea unei mărci pentru produse spirtoase care conține o indicație geografică ce identifică produse spirtoase sau care este constituită dintr-o astfel de indicație, este refuzată sau anulată, fie din oficiu dacă legislația unui membru permite aceasta, fie la cererea unei părți interesate, în ceea ce privește vinurile sau produsele spirtoase care nu au această origine.

(3) În cazul indicațiilor geografice omonime pentru vinuri, protecția este acordată fiecărei indicații, sub rezerva prevederilor articolului 22 alineatul (4). Fiecare membru stabilește condițiile practice în care indicațiile omonime respective sunt diferențiate unele de altele, ținându-se cont de necesitatea asigurării unui tratament echitabil producătorilor respectivi și face în așa fel încât consumatorii să nu fie induși în eroare.

(4) Pentru a facilita protecția indicațiilor geografice pentru vinuri, trebuie să fie purtate negocieri la Consiliul pentru TRIPS cu privire la constituirea unui sistem multilateral de notificare și de înregistrare a indicațiilor geografice pentru vinurile susceptibile de a beneficia de o protecție în țările membre care participă la sistem."

3 Articolul 24 alineatul (5) din Acordul TRIPS prevede următoarele:

„În cazurile în care o marcă comercială a fost depusă sau înregistrată cu bună-credință, sau în cazurile în care drepturile cu privire la o marcă au fost dobândite prin folosința cu bună-credință: […]

b) înainte ca indicația geografică să fie protejată în țara sa de origine,

măsurile adoptate pentru aplicarea prezentei secțiuni nu trebuie să prejudicieze admisibilitatea sau validitatea înregistrării unei mărci, sau dreptul de folosință a unei mărci, pe motiv că această marcă este identică sau similară cu o indicație geografică."

Reglementarea comunitară

4 Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1,

p. 146) a fost introdus prin Regulamentul (CE) nr. 3288/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 de modificare a Regulamentului nr. 40/94 în vederea punerii în aplicare a acordurilor încheiate în cadrul Rundei Uruguay (JO L 349, p. 83, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 185). Acest articol, devenit articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1), prevede:

„Se respinge înregistrarea următoarelor: […] (j) mărcile de vin care cuprind sau sunt alcătuite din indicații geografice destinate identificării […], dacă aceste vinuri […] nu au aceste origini."

5 Al patrulea considerent al Regulamentului nr. 3288/94 prevede:

„[Î]ntrucât articolul 23 alineatul (2) din Acordul TRIPs prevede respingerea sau invalidarea mărcilor care conțin sau sunt alcătuite din false indicații geografice pentru vin și băuturi alcoolice, indiferent de faptul că [acestea] sunt de natură să inducă în eroare publicul; […] este necesar să se adauge o nouă litera (j) la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94."

6 Articolul 50 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (JO L 179, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190), în versiunea sa aplicabilă în cauză, prevede următoarele:

„(1) Statele membre iau toate măsurile necesare care permit părților interesate să împiedice, în condițiile prevăzute în articolele 23 și 24 ale Acordului [TRIPS], utilizarea în Comunitate a unei indicații geografice care identifică produsele la care se referă

articolul 1 alineatul (2) litera (b) [din Regulamentul nr. 1493/1999] în cazul produselor care nu sunt originare din locul desemnat de indicația geografică respectivă, chiar dacă adevărata origine a produselor este indicată sau indicația geografică este folosită în traducere sau este însoțită de expresii precum: «gen», «tip», «stil», «imitație» sau alte mențiuni similare.

(2) În sensul prezentului articol, «indicații geografice» reprezintă indicațiile care identifică un produs ca fiind originar dintr-o țară terță, membră a [OMC] sau dintr-o regiune sau localitate situată pe teritoriul acestei țări, în cazurile în care o anumită calitate, reputație sau o altă caracteristică determinată a produsului poate fi atribuită în mod esențial acelui loc geografic de origine."

7 Articolul 52 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1493/1999 prevede:

„Dacă un stat membru atribuie numele unei regiuni specifice pentru a denumi un v.c.p.r.d. sau, dacă este cazul, un vin destinat să fie transformat într-un astfel de v.c.p.r.d., acest nume nu poate fi folosit pentru a denumi produse viticole care nu provin din această regiune și/sau pentru produse cărora acest nume nu le-a fost atribuit conform reglementărilor comunitare și naționale în vigoare. Situația este aceeași dacă un stat membru a folosit numele unei comune, a unei părți dintr-o comună sau a unei localități mici pentru a desemna un singur v.c.p.r.d., precum și, dacă este cazul, un vin destinat să fie transformat într-un astfel de v.c.p.r.d."

8 Articolul 54 din Regulamentul nr. 1493/1999 prevede:

„(1) «Vinurile de calitate produse în regiuni determinate» (v.c.p.r.d.) sunt acele vinuri care corespund dispozițiilor prezentului titlu și dispozițiilor comunitare și naționale adoptate în această privință.

[…]

(4) Statele membre transmit Comisiei lista cu v.c.p.r.d. pe care le recunosc, indicând pentru fiecare dintre aceste vinuri detalii privind dispozițiile naționale care reglementează producția și fabricarea lor.

(5) Comisia publică lista respectivă în [Jurnalul Oficial], seria C."

9 Comisia a publicat pentru prima dată o listă cu vinurile de calitate produse în regiuni determinate (v.c.p.r.d.), în conformitate cu articolul 54 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1493/1999, în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* din 19 februarie 1999 (C 46, p. 113, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190). Această listă – care a anulat și a înlocuit lista publicată anterior în Jurnalul Oficial din 15 noiembrie 1996 (C 344, p. 110) în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 823/87 al Consiliului din 16 martie 1987 privind dispozițiile speciale referitoare la v.c.p.r.d. (JO L 84, p. 59) – menționează, în ceea ce privește Spania, denumirea de origine controlată „valencia", precum și detalii privind Decretele ministeriale din 13 iunie 1987 publicate în *Boletín oficial del Estado* (Jurnalul oficial spaniol) (BOE din 3 iulie 1987), din 11 martie 1991 (BOE din 14 martie 1991) și din 29 noiembrie 1995 (BOE din 8 decembrie 1995).

10 Comisia a publicat o nouă listă cu v.c.p.r.d. în Jurnalul Oficial din 14 aprilie 2004 (C 90, p. 1). În cuprinsul acesteia se face mențiune, în ceea ce privește Spania și regiunea Valencia (Valencia), cu privire la subregiunea Clariano, precum și la Decretul ministerial din 19 octombrie 2000 (BOE din 3 noiembrie 2000) și la Decretul ministerial APA/1815/2002 (BOE din 16 iulie 2002).

11 În continuare, Comisia a publicat noi liste în Jurnalul Oficial în 2006 (C 41, p. 1) și în 2007 (C 106, p. 1). Aceste liste cuprind aceleași mențiuni, în ceea ce privește regiunea Valencia și subregiunea Clariano, precum și aceleași detalii privind decretele ministeriale, precum cele care se regăsesc în Jurnalul Oficial C 90 din 14 aprilie 2004.

Reglementarea națională

12 Articolul 2 alineatele 1 și 2 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia" și regulamentul său de aplicare, ratificată prin Decretul ministerial din 19 octombrie 2000 și publicată în *Boletín Oficial del Estado* din 3 noiembrie 2000, prevede:

„1. Protecția conferită prin prezenta denumire de origine controlată este protecția menționată la articolul 81 din Legea nr. 25/1970 din 2 decembrie 1970 și în restul legislației aplicabile și se extinde la expresia «valencia» și la toate denumirile subregiunii, ale circumscripțiilor, ale comunelor, ale localităților și ale domeniilor care compun zonele viticole și de maturare indicate la articolul 4.

2. Este interzisă utilizarea pentru alte vinuri a denumirii, a mărcilor, a cuvintelor, a expresiilor și a semnelor care, prin similitudinea lor fonetică sau grafică cu cele protejate prin denumirea de origine controlată, ar putea să fie confundate cu cele care fac obiectul prezentei reglementări, chiar dacă ar fi precedate de cuvinte precum «tip», «stil», «îmbuteliat la», «conservat în beciurile de la» și altele similare".

13 Articolul 4 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare prevede următoarele:

„Zona viticolă protejată prin denumirea de origine controlată «valencia» este constituită din terenurile situate în provincia Valencia pe care consiliul de reglementare le consideră apte să producă struguri din sortimentele de viță-de-vie menționate la articolul 5; ea este formată din subregiunile și din comunele enumerate în continuare: [...] subregiunea Clariano: [...] Palomar [...]”.

14 Articolul 4 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare a fost modificat prin Decretul ministerial APA/1815/2002 din 4 iulie 2002 (BOE 169 din 16 iulie 2002, p. 25958). Cuvântul „palomar” este înlocuit prin cuvintele „el palomar”.

Istoricul cauzei

15 La 27 noiembrie 2006, reclamanta, Abadía Retuerta, SA, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului nr. 40/94.

16 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul verbal CUVÉE PALOMAR.

17 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea mărcii fac parte din clasa 33 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „vinuri".

18 Prin decizia din 5 iunie 2007, examinatorul a respins cererea de înregistrare, apreciind că motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 era aplicabil.

19 Reclamanta a formulat o cale de atac împotriva deciziei examinatorului.

20 Camera întâi de recurs a respins recursul și, prin decizia din 2 aprilie 2008 (denumită în continuare „decizia atacată"), a obligat reclamanta la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cursul procedurii.

21 Camera de recurs amintește că, potrivit jurisprudenței (a se vedea Hotărârea Curții din 16 noiembrie 2004, Anheuser-Busch, C-245/02, Rec., p. I-10989, punctul 42 și jurisprudența citată), Comunitatea este obligată, fiind parte la Acordul TRIPS, să interpreteze propria legislație privind mărcile, pe cât posibil, în lumina textului și a finalității acestui acord (punctul 13 din decizia atacată).

22 Camera de recurs precizează că din compararea dispozițiilor articolului 22 alineatul (3) cu cele ale articolului 23 alineatul (2) din TRIPS rezultă că această din urmă dispoziție, al cărei conținut a fost inserat în cuprinsul articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, constituie o lege specială care prevede interzicerea înregistrării speciale a indicațiilor geografice destinate identificării vinurilor și băuturilor alcoolice. Aceasta susține că este vorba despre o interdicție absolută și

necondiționată, întrucât nu este subordonată condiției ca utilizarea indicației geografice în cuprinsul mărcii pentru respectivele produse să fie de natură să inducă publicul în eroare cu privire la adevăratul loc de origine, condiție căreia, în schimb, îi este în mod explicit subordonată aplicarea interdicției de înregistrare generală a indicațiilor geografice prevăzută la articolul 22 alineatul (3) din TRIPS (punctele 16 și 17).

23 Camera de recurs constată, în esență, că el Palomar este numele unei comune din subregiunea Clariano și constituie, în temeiul reglementării comunitare și naționale aplicabile, o zonă viticolă protejată prin denumirea de origine controlată „valencia" (punctele 19 și 20 din decizia atacată).

24 Camera de recurs apreciază că există un grad de similitudine ridicat între numele comunei el Palomar, protejat prin denumirea de origine controlată „valencia", și cuvântul „palomar" inclus în marca solicitată (punctul 26 din decizia atacată).

25 Camera de recurs apreciază că utilizarea sa este, așadar, interzisă în temeiul articolului 2 alineatul 2 din Decretul ministerial din 19 octombrie 2000, întrucât marca comunitară nu a fost solicitată pentru a desemna vinuri din zona de origine menționată (punctul 26 din decizia atacată).

26 În plus, camera de recurs subliniază că, deși este adevărat că numele oficial al comunei este el Palomar, elementul „palomar" este cel care identifică această zonă determinată și constituie elementul esențial pe care se întemeiază indicația geografică, această recunoaștere neputând depinde de existența sau inexistența articolului „el". Mai mult, comuna în discuție a fost identificată sub numele Palomar, fără articol, în Decretul ministerial din 19 octombrie 2000 (punctul 29 din decizia atacată).

27 Dat fiind că protecția denumirii de origine controlată se extinde la denumirile de comune, în speță el Palomar, și la cuvintele care ar putea crea confuzie datorită similitudinii lor, cum este cazul cuvântului „palomar" inclus în marca solicitată, camera de recurs arată că prezența acestui cuvânt în marca comunitară solicitată este considerată, potrivit reglementării aplicabile, o indicație geografică destinată identificării unui vin. Dat fiind că produsele în discuție nu au această origine, camera de recurs apreciază că nu trebuie admisă cererea de înregistrare a mărcii comunitare solicitate pentru a desemna vinuri, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, deoarece aceasta cuprinde o falsă indicație geografică (punctul 30 din decizia atacată).

28 Camera de recurs precizează în final că această apreciere este aplicabilă și în cazul enunțului modificat al produselor din cererea de înregistrare, respectiv „vinuri provenind de la un domeniu vinicol cunoscut sub numele de «Pago Palomar», situat pe raza comunei Sardón de Duero (Valladolid, Spania)". Camera de recurs consideră că această restrângere nu este de natură să răspundă la obiecția formulată deoarece nu face decât să consolideze faptul că marca solicitată cuprinde o indicație geografică ce nu corespunde originii produselor pe care le desemnează, fapt ce contravine dispozițiilor articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 (punctul 31 din decizia atacată).

Procedura și concluziile părților

29 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

30 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Argumentele părților

31 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

32 În primul rând, reclamanta invocă, în esență, că articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie interpretat în mod restrictiv, deoarece prevede o interdicție de înregistrare. În consecință, ea apreciază că această dispoziție nu este aplicabilă în speță, deoarece marca solicitată CUVÉE PALOMAR nu cuprinde numele denumirii de origine controlată „el Palomar".

33 Astfel, numele comunei este el Palomar, și nu Palomar conform articolului 4 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare, astfel cum a fost modificată prin Decretul ministerial APA/1815/2002.

34 În al doilea rând, reclamanta afirmă că inexistența unei opoziții la cererea de înregistrare a mărcii din partea organismelor competente să protejeze denumirea de origine controlată „valencia” demonstrează lipsa unui conflict între marca respectivă și numele comunei.

35 În al treilea rând, reclamanta invocă faptul că comuna el Palomar are o populație cu puțin peste 500 de locuitori. În consecință, ar fi vorba despre o comună foarte mică, absolut necunoscută consumatorului mediu spaniol și european, care ignoră faptul că vinuri cu denumirea de origine controlată „valencia” sunt produse la el Palomar. Numele el Palomar ar fi, așadar, un nume geografic complet necunoscut în rândul persoanelor interesate.

36 Reclamanta susține, în esență, că jurisprudența referitoare la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009], potrivit căreia motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 nu ar trebui aplicat în cazul unor mărci compuse dintr-un nume care desemnează zone geografice necunoscute (Hotărârea Curții din 4 mai 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 și C-109/97, Rec., p. I-2779, punctele 31-33), ar trebui aplicată, *mutatis mutandis*, și pentru motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

37 În al patrulea rând, reclamanta susține că articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi aplicabilă interdicția absolută de înregistrare, este necesar ca marca solicitată să cuprindă sau să fie compusă dintr-o indicație geografică eronată.

38 Or, în opinia reclamantei, cererea de înregistrare a mărcii CUVÉE PALOMAR nu cuprinde și nu este compusă dintr-o indicație geografică eronată. Dimpotrivă, ea identifică originea geografică a vinurilor reclamantei. Astfel, termenul „palomar" identifică în marca CUVÉE PALOMAR o podgorie Palomar, existând din secolul al XIX-lea, situată pe domeniul Retuerta, proprietatea Abadía Retuerta, în comuna spaniolă Sardón de Duero (Valladolid).

39 Or, în opinia reclamantei, este evident că, în calitatea sa de proprietar al podgoriei Palomar, este pe deplin îndreptățită să identifice vinurile produse la această podgorie cu marca CUVÉE PALOMAR. Din acest motiv, pentru a combate obiecțiile invocate de OAPI și pentru a evita orice eroare cu privire la originea geografică a produselor sale, reclamanta a acceptat, la 16 februarie 2007, să își restrângă cererea de înregistrare a mărcii la „vinuri provenind de la o podgorie cunoscută drept «podgoria Palomar», situată pe teritoriul comunei Sardón de Duero (Valladolid, Spania)".

40 În esență, reclamanta apreciază că, în consecință, cererea de înregistrare a mărcii CUVÉE PALOMAR nu cuprinde nicio falsă indicație geografică, deoarece podgoria Palomar există și îi aparține, și că marca solicitată nu ar trebui, așadar, să facă obiectul interdicției absolute de înregistrare prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

41 În al cincilea rând, reclamanta invocă faptul că numele podgoriei Palomar pe care o deține, atestată încă din secolul al XIX-lea, astfel cum se arată la punctul 38 de mai sus, este anterioară recunoașterii comunei el Palomar, în anul 2000, drept zonă viticolă protejată prin denumirea de origine controlată „valencia". Prin urmare, refuzul

înregistrării mărcii CUVÉE PALOMAR constituie o încălcare a principiului general de drept redat prin expresia în limba latină *prior tempore, potior iure*. Reclamanta subliniază că Decretul ministerial din 19 octombrie 2000, care a condus la recunoașterea comunei el Palomar drept zonă viticolă protejată prin denumirea de origine controlată „valencia", este chiar ulterior mărcii spaniole nr. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR, care, la rândul său, datează din 1997.

42 În al șaselea rând, reclamanta susține în esență că „palomar" este un cuvânt polisemantic a cărui semnificație, potrivit dicționarului Real Academia Española, este: „1. subst. Loc în care se cresc porumbei. 2. adj. Referitor la un tip de sfoară: mai subțire și mai împletită decât sfoara clasică".

43 Reclamanta susține că acest fapt reduce presupusul caracter de indicație geografică al comunei el Palomar.

44 Ea consideră că, atunci când semnul care cuprinde marca are, pe lângă sensul său geografic, și un alt sens care predomină în raport cu sensul geografic, trebuie acordată atenție sensului principal. Odată realizată această evaluare, trebuie să se facă aplicarea regimului juridic corespunzător. Or, în opinia reclamantei, termenul „palomar" are un sens principal, cunoscut de toți consumatorii, care este „locul în care se cresc porumbei".

45 Reclamanta invocă argumentul potrivit căruia, dat fiind că pretinsul caracter geografic al cuvântului „palomar" este atenuat de celelalte semnificații ale acestei denumiri, cuvântul „palomar" poate îndeplini funcțiile specifice ale unei mărci. Aceasta consideră că decizia atacată constituie, în consecință, o interpretare eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94. Astfel, protecția unui presupus

interes colectiv, care ar justifica refuzul înregistrării mărcilor ce coincid cu unele indicații geografice, nu poate merge, în opinia reclamantei, până la situația absurdă a respingerii înregistrării mărcilor care au și alte sensuri sau care desemnează, cum este cazul în speță, zona de origine a produselor în discuție.

46 În al șaptelea rând, reclamanta susține, în esență, că este titulara mai multor mărci comunitare – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – care desemnează vinuri din clasa 33, precum și a unei mărci spaniole, CUVÉE EL PALOMAR – care cuprinde integral numele comunei el Palomar.

47 Reclamanta se prevalează în această privință de articolul 24 alineatul (5) din Acordul TRIPS (a se vedea punctul 3 de mai sus).

48 Or, în opinia sa, marca spaniolă nr. 2.085.129, CUVÉE EL PALOMAR, datează din 1997 și este, prin urmare, anterioară protecției numelui comunei el Palomar în cadrul denumirii de origine controlată „valencia", reglementată în anul 2000.

49 Reclamanta consideră că, în consecință, validitatea mărcilor CUVÉE EL PALOMAR (înregistrată în 1997) și CUVÉE PALOMAR (pe care a solicitat-o cu bună-credință) nu poate fi contestată doar pentru motivul că aceste mărci sunt similare cu o indicație geografică recunoscută ulterior.

50 În plus, reclamanta subliniază faptul că marca CUVÉE EL PALOMAR este de asemenea protejată în mai multe țări din Uniunea Europeană prin marca internațională nr. 699.977 înregistrată la 23 septembrie 1998.

51 Referitor la aprecierea camerei de recurs potrivit căreia înregistrările anterioare nu sunt relevante deoarece, potrivit unei jurisprudențe constante, deciziile naționale nu sunt obligatorii pentru OAPI și nu îl scutesc de aplicarea reglementării comunitare în cazul dedus judecății, reclamanta obiectează că se omite de către camera de recurs faptul că două dintre înregistrările anterioare (și anume mărcile comunitare nr. 4.827.978, PAGO PALOMAR, și nr. 5.501.978, ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) au fost examinate chiar de OAPI și, prin urmare, nu sunt decizii naționale.

52 Reclamanta apreciază că împrejurarea că oficiile privind mărcile german, spaniol, francez, italian, austriac sau al Regatului Unit au admis înregistrarea mărcii CUVÉE EL PALOMAR ar fi trebuit să fie luată în considerare de OAPI drept un exemplu clar privind faptul că niciun motiv absolut de refuz de înregistrare nu era aplicabil mărcii comunitare CUVÉE PALOMAR, iar aceasta cu atât mai mult cu cât OAPI însuși a admis înregistrarea mărcilor comunitare PAGO PALOMAR și ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 În al optulea rând, reclamanta invocă, în esență, că OAPI a înregistrat mărci precum CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ și CUVÉE OCCITANE.

54 Or, în opinia reclamantei, aceste mărci au o legătură directă și evidentă cu o zonă geografică cunoscută în mediul viticol, dat fiind că publicul european în general este capabil să identifice din punct de vedere geografic Mediterana, golful Saint-Tropez și Occitania.

55 Rezultă, în opinia reclamantei, că refuzul înregistrării mărcii CUVÉE PALOMAR constituie o încălcare a principiului egalității și o decizie arbitrară a OAPI.

56 În sfârșit, reclamanta a invocat în ședință, în esență, că lista cu v.c.p.r.d. publicată de Comisie în Jurnalul Oficial în 2007 nu cuprinde numele el Palomar, ci se limitează să indice detalii privind normele administrative naționale în care figurează această mențiune. Or, în opinia sa, publicarea listei în Jurnalul Oficial constituie o condiție de opozabilitate a denumirilor geografice protejate prin legislațiile naționale. Întrucât indicația geografică el Palomar nu a fost publicată în Jurnalul Oficial, ea nu ar fi, așadar, opozabilă reclamantei.

57 În plus, reclamanta a invocat în ședință că publicarea listei în Jurnalul Oficial a intervenit abia în 2007, mai precis ulterior formulării, la 27 noiembrie 2006, a cererii de înregistrare a mărcii. Or, cauza care a generat opozabilitatea denumirilor geografice protejate prin legislația națională este, în opinia reclamantei, publicarea listei de către Comisie în Jurnalul Oficial. În consecință, dacă Tribunalul ar aprecia că publicarea în Jurnalul Oficial a unei liste care nu menționează decât detalii privind normele administrative naționale în care figurează mențiunea el Palomar este suficientă pentru a asigura publicitatea acestei mențiuni, s-ar impune constatarea faptului că publicarea a intervenit după depunerea cererii de înregistrare a mărcii și, prin urmare, această denumire geografică protejată nu ar fi opozabilă reclamantei.

58 OAPI contestă acest argument și apreciază, în esență, ca fiind corectă aprecierea camerei de recurs privind situația de fapt și de drept din decizia atacată.

Aprecierea Tribunalului

59 Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 prevede că se respinge înregistrarea mărcilor de vin care cuprind sau sunt alcătuite din indicații geografice destinate identificării, dacă aceste vinuri nu au aceste origini.

60 În vederea aplicării acestei dispoziții, trebuie să se determine conținutul noțiunii „indicație geografică destinată identificării vinurilor”.

61 Regulamentul nr. 40/94 nu definește noțiunea de indicație geografică destinată identificării vinurilor.

62 Trebuie subliniat totuși că articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 a fost introdus prin Regulamentul nr. 3288/94.

63 Al patrulea considerent al Regulamentului nr. 3288/94 precizează astfel că „articolul 23 alineatul (2) din Acordul TRIPs prevede respingerea sau invalidarea mărcilor care conțin sau sunt alcătuite din false indicații geografice pentru vin și băuturi alcoolice, indiferent de faptul că sunt de natură să inducă în eroare publicul” și că „este necesar să se adauge o nouă litera (j) la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”.

64 Or, trebuie amintit că, din moment ce Comunitatea este parte la Acordul TRIPS, ea este obligată să interpreteze propria legislație privind mărcile, pe cât posibil, în lumina textului și a finalității acestui acord (a se vedea Hotărârea Anheuser-Busch, punctul 21 de mai sus, punctul 42 și jurisprudența citată).

65 Potrivit unei jurisprudențe constante, o dispoziție a unui acord încheiat de Comunitate cu state terțe trebuie considerată ca fiind direct aplicabilă atunci când, având

în vedere conținutul, obiectul și natura acordului, se poate concluziona că dispoziția stabilește o obligație clară, precisă și necondiționată ale cărei executare și efecte nu depind de intervenția niciunui act ulterior (Hotărârea Curții din 14 decembrie 2000, Dior și alții, C-300/98 și C-392/98, Rec., p. I-11307, punctul 42).

66 Cu toate acestea, Curtea a statuat, pe de o parte, că, având în vedere natura și economia lor, Acordul OMC și anexele sale nu ar figura, în principiu, printre normele în raport cu care Curtea controlează actele instituțiilor comunitare în cadrul acțiunii în anulare (Hotărârea Dior și alții, punctul 65 de mai sus, punctul 42) și, pe de altă parte, că dispozițiile Acordului TRIPS, care figurează în anexa la Acordul OMC, nu pot crea pentru particulari drepturi de care aceștia se pot prevala în mod direct în fața instanței în temeiul dreptului comunitar (Hotărârea Dior și alții, punctul 65 de mai sus, punctul 43).

67 Din această jurisprudență rezultă că, deși dispozițiile Acordului TRIPS nu au efect direct, nu este mai puțin adevărat că legislația privind mărcile, mai precis, în speță, articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, trebuie interpretată, pe cât posibil, în lumina textului și a finalității acestui acord.

68 Trebuie observat că noțiunea „indicație geografică destinată identificării vinurilor", care figurează la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, diferă în versiunea franceză de cea care figurează la articolul 23 din TRIPS, citat la punctul 2 de mai sus.

69 Alte două versiuni lingvistice sunt totuși de asemenea oficiale potrivit Actului final cuprinzând rezultatele negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei

Uruguay, semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 (JO L 336, p. 253), al cărui text a fost redactat în franceză, în engleză și în spaniolă.

70 Astfel, este necesar să se precizeze că sunt utilizate cuvintele „geographical indication identifying wines" atât la articolul 23 din Acordul TRIPS, cât și la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, în versiunea engleză a acestor dispoziții.

71 Pe de altă parte, cuvintele „indicación geográfica que identifique vinos" sunt utilizate în versiunea spaniolă a articolului 23 din TRIPS, iar cuvintele „indicación geográfica que identifique el vino" în versiunea spaniolă a articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

72 În consecință, trebuie să se aprecieze că articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 vizează indicații geografice de identificare a vinurilor, și nu indicațiile geografice „destinate identificării vinurilor".

73 Determinarea și protejarea indicațiilor geografice în ceea ce privește vinurile sunt prevăzute în Regulamentul nr. 1493/1999, aplicabil *ratione temporis* cazului în speță.

74 În plus, noțiunea de indicație geografică de identificare a vinurilor, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, trebuie coroborată cu dispozițiile relevante ale dreptului comunitar în materia instituirii și protejării indicațiilor geografice în ceea ce privește vinurile. În consecință, trebuie să se facă referire la Regulamentul nr. 1493/1999, care are de asemenea menirea de a asigura conformitatea

legislației comunitare cu dispozițiile Acordului TRIPS, astfel cum rezultă din considerentele (56) și (80) ale acestui regulament.

75 Articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999 privește protecția indicațiilor geografice pentru produsele originare din statele terțe, în cadrul aplicării articolelor 23 și 24 din Acordul TRIPS.

76 Cu toate acestea, noțiunea de indicație geografică este definită la articolul 50 alineatul (2) din regulamentul menționat numai în vederea aplicării alineatului (1) al acestui articol.

77 În consecință, pentru a determina conținutul noțiunii de indicație geografică în sensul Regulamentului nr. 1493/1999 trebuie să se facă referire la celelalte dispoziții din acest regulament.

78 Articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1493/1999 prevede:

„Normele privind descrierea, denumirea și prezentarea anumitor produse cuprinse în prezentul regulament, precum și protejarea anumitor indicații și mențiuni și a anumitor termeni sunt precizate în prezentul capitol și în anexele VII și VIII."

79 Potrivit articolului 47 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 1493/1999, normele vizate la alineatul (1) al acestui articol cuprind în special dispoziții care reglementează utilizarea indicațiilor geografice.

80 Litera A din anexa VI la Regulamentul nr. 1493/1999 prevede următoarele:

„1. «Regiune determinată» reprezintă o suprafață sau un ansamblu de suprafețe viticole care produc vinuri având caracteristici calitative speciale și al căror nume se folosește la desemnarea v.c.p.r.d.

2. Fiecare regiune determinată este delimitată cu precizie, pe cât posibil în funcție de parcela sau suprafața cultivată cu viță-de-vie. Această delimitare, efectuată de fiecare stat membru vizat, trebuie să ia în considerare elementele care contribuie la calitatea vinurilor produse în regiunea respectivă, în special de natura solului și a subsolului, a climatului și a situației parcelei sau suprafeței cultivate cu viță-de-vie.

3. Regiunea determinată este desemnată cu ajutorul denumirii geografice […]

4. Numele geografic care desemnează o regiune determinată trebuie să fie suficient de precis și în mod evident legat de zona respectivă viticolă, în scopul evitării confuziilor, având în vedere situațiile existente."

81 Litera B punctul 1 litera (c) prima liniuță din anexa VII la Regulamentul nr. 1493/1999 prevede următoarele:

„Etichetarea produselor fabricate în Comunitate poate fi completată de indicațiile următoare, în condiții care urmează să fie stabilite: […] pentru v.c.p.r.d.: […] indicarea

unei regiuni geografice mai mici decât regiunea determinată, în conformitate cu dispozițiile statului membru producător".

82 Articolul 52 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1493/1999 prevede că, dacă un stat membru atribuie numele unei regiuni specifice pentru a denumi un v.c.p.r.d., acest nume nu poate fi folosit pentru a denumi produse viticole care nu provin din această regiune și/sau pentru produse cărora acest nume nu le-a fost atribuit conform reglementărilor comunitare și naționale în vigoare. Situația este aceeași dacă un stat membru a folosit numele unei comune, a unei părți dintr-o comună sau a unei localități mici pentru a desemna un singur v.c.p.r.d.

83 Cu alte cuvinte, statele membre sunt competente, în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999, să atribuie numele unei comune, a unei părți dintr-o comună sau a unei localități mici pentru a desemna un singur v.c.p.r.d. Într-o astfel de situație, acest nume nu va putea fi utilizat pentru a desemna produse din sectorul vitivinicol care nu provin din această comună, din această parte dintr-o comună sau din această localitate mică și/sau pentru produse cărora acest nume nu le-a fost atribuit conform reglementărilor comunitare și naționale în vigoare.

84 Trebuie, așadar, să se constate că statele membre au obligația de a determina pe teritoriile lor, în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1493/1999, indicațiile geografice pe care doresc să le vadă protejate.

85 Articolul 2 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia" și regulamentul său de aplicare, adoptată de legiuitorul spaniol, prevede că protecția conferită prin această denumire de origine controlată se extinde la expresia „valencia" și la toate denumirile subregiunii, ale circumscripțiilor, ale comunelor, ale localităților și ale domeniilor care compun zonele viticole și de maturare indicate la articolul 4.

86 Articolul 4 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare, astfel cum a fost modificată prin Decretul ministerial APA/1815/2002 din 4 iulie 2002, prevede că zona viticolă protejată prin denumirea de origine controlată „valencia” este constituită în special din subregiunea Clariano, care cuprinde, printre altele, o comună cu numele el Palomar.

87 Așadar, numele el Palomar constituie, potrivit legislației spaniole și, în consecință, potrivit articolului 52 din Regulamentul nr. 1493/1999, o indicație geografică pentru un v.c.p.r.d., aspect necontestat de reclamantă, care, pe de altă parte, a confirmat în ședință faptul că nu a contestat validitatea acestei legislații în fața instanțelor spaniole.

88 Numele el Palomar, fiind o indicație geografică folosită pentru a desemna un singur v.c.p.r.d., constituie, așadar, o indicație geografică de identificare a vinurilor în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

89 Este necesar să se constate că reclamanta nu susține, pe de altă parte, faptul că indicația geografică el Palomar nu ar fi utilizată pentru a identifica un vin produs în comuna cu acest nume. Ea se limitează astfel să susțină, în esență, că este îndreptățită să utilizeze numele Palomar în pofida existenței indicației geografice el Palomar.

90 Reclamanta contestă în schimb opozabilitatea indicației geografice el Palomar din cauza faptului că lista publicată de Comisie în Jurnalul Oficial conform articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1493/1999 nu menționează el Palomar sau Palomar.

91 În această privință, articolul 54 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 1493/1999 prevede, pe de o parte, că statele membre transmit Comisiei lista cu v.c.p.r.d. pe care le recunosc, indicând pentru fiecare dintre aceste vinuri detalii privind dispozițiile naționale care reglementează producția și fabricarea lor și, pe de altă parte, că această listă este publicată de Comisie în Jurnalul Oficial (seria C).

92 Pe de o parte, trebuie amintit că noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia" și regulamentul său de aplicare a fost publicată în BOE din 3 noiembrie 2000. Decretul ministerial APA/1815/2002 a fost publicat în BOE la 16 iulie 2002.

93 Pe de altă parte, o listă cu v.c.p.r.d. a fost publicată pentru prima dată, potrivit articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1493/1999, în Jurnalul Oficial din 19 februarie 1999 (C 46, p. 113).

94 Astfel cum s-a amintit la punctul 10 de mai sus, Comisia a publicat o nouă listă cu v.c.p.r.d. în Jurnalul Oficial la 14 aprilie 2004. În cuprinsul acesteia se face mențiune, în ceea ce privește Spania și regiunea Valencia, cu privire la subregiunea Clariano, la Decretul ministerial din 19 octombrie 2000 și la Decretul ministerial APA/1815/2002, precum și la detaliile publicării acestor două decrete în BOE.

95 În plus, astfel cum s-a indicat la punctul 11 de mai sus, Comisia a publicat ulterior noi liste în Jurnalul Oficial în 2006, apoi în 2007. Aceste liste cuprind, în ceea ce privește regiunea Valencia și subregiunea Clariano, mențiuni identice cu cele care se regăsesc în lista publicată de Comisie în 2004.

96 Reclamanta nu poate susține, așadar, că lista cu v.c.p.r.d., care menționează indicația geografică Clariano și detaliile privind dispozițiile relevante din dreptul spaniol, a fost publicată pentru prima dată în Jurnalul Oficial abia în anul 2007.

97 Pe de altă parte, trebuie apreciat că protecția comunitară a indicațiilor geografice prevăzută de Regulamentul nr. 1493/1999 se întemeiază pe indicațiile geografice, astfel cum sunt ele determinate prin legislația statelor membre, respectându-se dispozițiile relevante din regulamentul menționat. Astfel, această protecție nu rezultă dintr-o procedură comunitară autonomă și nici măcar dintr-un mecanism la finalul căruia indicațiile geografice recunoscute de statele membre ar fi fost reunite într-un act comunitar cu caracter obligatoriu.

98 Singurele obligații care rezultă din articolul 54 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 1493/1999 sunt: pentru statele membre, să transmită Comisiei lista cu v.c.p.r.d. pe care le recunosc, indicând pentru fiecare dintre aceste vinuri detalii privind dispozițiile naționale care reglementează producția și fabricarea lor, iar pentru Comisie, să publice această listă în Jurnalul Oficial, seria C, iar nu seria L.

99 Întrucât protecția indicațiilor geografice își are originea în legislația statelor membre, rezultă că opozabilitatea față de terți a măsurilor naționale prin care un stat membru folosește numele unei regiuni determinate, al unei părți dintr-o comună sau al unei localități mici pentru a desemna un singur v.c.p.r.d., în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1493/1999, derivă din publicarea acestor dispoziții în jurnalul oficial al statului membru care le adoptă.

100 Or, este cert că noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia" și regulamentul său de aplicare, precum și Decretul ministerial APA/1815/2002 au fost

publicate în BOE în 2000 și, respectiv, în 2002, la o dată anterioară cererii de înregistrare a mărcii formulate la 27 noiembrie 2006.

101 Din împrejurarea că protecția indicațiilor geografice își are izvorul în legislația statelor membre rezultă și faptul că publicarea listei cu v.c.p.r.d. și a detaliilor privind dispozițiile naționale în *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene,* seria C, reprezintă doar o măsură de informare a publicului cu privire la protecția indicațiilor geografice instituite de fiecare dintre statele membre în cadrul legislației lor naționale.

102 Este adevărat că modul în care Comisia a ales să publice informațiile transmise de Regatul Spaniei nu pare deloc eficient pentru a se asigura o informare deplină și completă a publicului, întrucât numele comunelor care beneficiază de o indicație de origine în ceea ce privește mai ales regiunea Valencia și subregiunea Clariano – inclusiv numele comunei el Palomar – nu apare în lista publicată de Comisie.

103 Este totuși necesar, pe de o parte, să se constate că acest mod de a publica informațiile naționale respectă dispozițiile articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1493/1999 și, pe de altă parte, să se aprecieze că el nu infirmă protecția pe care Regulamentul nr. 1493/1999 o conferă indicațiilor geografice care beneficiază de protecție în temeiul legislației spaniole, inclusiv indicația geografică „el Palomar".

104 Cu titlu suplimentar, mai trebuie remarcat că, potrivit articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Africa de Sud privind comerțul cu vinuri (JO 2002, L 28, p. 4, Ediție specială, 11/vol. 26, p. 58), sunt protejate, în ceea ce privește vinurile originare din Comunitate, indicațiile geografice menționate în anexa II.

105 Anexa II la acord („Lista indicațiilor geografice”), litera A („Indicații geografice ale vinurilor originare din Comunitate”), punctul III („Vinuri originare din Regatul Spaniei”), 1. („[v.c.p.r.d.]”), 1.2.48. („Regiunea determinată Valencia”), litera (d) („Subregiunea Clariano”), menționează numele „Palomar”.

106 Numele Palomar apare de asemenea în anexele la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole (JO 2002, L 114, p. 132, Ediție specială, 11/vol. 28, p. 3).

107 Trebuie subliniat că aceste acorduri sunt anterioare modificării articolului 4 alineatul 1 din noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare prin Decretul ministerial APA/1815/2002 din 4 iulie 2002, prin care numele el Palomar a înlocuit numele Palomar.

108 Numele Palomar apare de asemenea în anexele la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Australia privind comerțul cu vin încheiat în 1994 (JO 1994, L 86, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 9, p. 3), ceea ce conduce la concluzia că protecția conferită de Regatul Spaniei indicației geografice el Palomar este anterioară dispozițiilor noii Decizii privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare, astfel cum a fost modificată prin Decretul ministerial APA/1815/2002 din 4 iulie 2002.

109 Trebuie amintit la finalul acestei examinări că, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, se respinge înregistrarea mărcilor de vin care cuprind sau sunt alcătuite din indicații geografice de identificare a vinurilor, dacă aceste vinuri nu au aceste origini.

110 Este cert că vinul pentru care reclamanta a formulat o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal CUVÉE PALOMAR nu este originar din comuna el Palomar menționată în noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare, publicată în BOE înainte de a fi depusă cererea de înregistrare a mărcii.

111 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este, așadar, alcătuită dintr-o indicație geografică care identifică un v.c.p.r.d., în timp ce vinul pentru care marca este solicitată nu are această origine.

112 Prin urmare, este necesar să se considere ca fiind întemeiată aprecierea camerei de recurs potrivit căreia motivul de refuz absolut prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 era aplicabil cererii de înregistrare a mărcii.

113 Această concluzie nu poate fi contrazisă de argumentele invocate de reclamantă în susținerea singurului motiv formulat.

114 În primul rând, reclamanta susține în esență că, din moment ce o parte a domeniului său poartă numele Palomar, acest nume existent în marca solicitată nu constituie o falsă indicație sau o indicație eronată.

115 Totuși, faptul că această mențiune nu este eronată este irelevant, din moment ce singura condiție necesară pentru aplicarea motivului absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 este ca vinul să cuprindă sau să fie compus dintr-o indicație geografică de identificare a unui vin, deși acest vin nu are această origine.

116 Or, reclamanta admite că partea din domeniul său denumită „Palomar" nu este situată în comuna el Palomar menționată în noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia" și regulamentul său de aplicare.

117 În consecință, acest argument invocat de reclamantă trebuie respins.

118 În al doilea rând, reclamanta susține în esență că, pentru a fi aplicabil motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, marca solicitată trebuie să cuprindă sau să fie compusă dintr-o indicație geografică eronată care

desemnează vinuri având o altă origine decât cea pe care consumatorii o asociază cu această indicație geografică.

119 Or, al patrulea considerent al Regulamentului nr. 3288/94 precizează că articolul 23 alineatul (2) din Acordul TRIPS prevede respingerea sau invalidarea mărcilor care conțin sau sunt alcătuite din false indicații geografice pentru vin și băuturi alcoolice, indiferent de faptul că sunt de natură să inducă în eroare publicul.

120 Prin urmare, motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 este aplicabil fără a fi necesar să se țină cont dacă mărcile a căror înregistrare se solicită sunt sau nu sunt de natură să inducă în eroare publicul sau dacă ele provoacă un risc de confuzie pentru public în ceea ce privește originea produsului.

121 În consecință, argumentul reclamantei privind acest aspect trebuie înlăturat.

122 În al treilea rând, reclamanta susține în esență că marca solicitată nu cuprinde numele el Palomar, care beneficiază de protecția acordată în dreptul spaniol, ci doar cuvântul „palomar". Or, în opinia sa, omonimia ar trebui să fie absolută pentru a se aplica motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94. Prin urmare, în lipsa articolului „el" din marca a cărei înregistrare a fost solicitată, OAPI nu ar putea respinge înregistrarea mărcii.

123 Trebuie remarcat, cu titlu ilustrativ, că, dacă s-ar reține argumentul reclamantei, s-ar ajunge să se înregistreze mărci precum Baux de Provence sau Clos Vougeot, în condițiile în care există indicațiile geografice Les Baux de Provence și Clos de Vougeot pentru v.c.p.r.d.

124 Or, o astfel de interpretare a articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 ar contraveni în mod evident obiectivului de a proteja indicațiile geografice pentru v.c.p.r.d. urmărit de reglementarea națională și de reglementarea comunitară.

125 Trebuie apreciat că, pentru a se putea aplica motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, este suficient ca mărcile respective să cuprindă sau să fie alcătuite din elemente care permit identificarea cu certitudine a indicației geografice în discuție, fără a fi necesar să se țină cont de articolele hotărâte sau nehotărâte care pot face eventual parte din indicația geografică.

126 Situația ar fi diferită numai în cazul în care indicația geografică ar fi compusă din numele unui loc care conține un articol indisociabil de acest nume și care i-ar da o semnificație proprie și autonomă.

127 Or, în speță, trebuie constatat că numele el Palomar nu are vreo semnificație proprie și autonomă care să se deosebească de numele Palomar.

128 Trebuie, așadar, să se aprecieze că marca a cărei înregistrare este solicitată, mai precis CUVÉE PALOMAR, cuprinde sau este compusă din elemente care permit identificarea cu certitudine a indicației geografice el Palomar, și anume cuvântul „palomar".

129 Prin urmare, argumentul reclamantei potrivit căruia articolul „el" ar avea o influență determinantă în aplicarea, în speță, a motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie înlăturat.

130 În al patrulea rând, reclamanta invocă în esență că ar fi necesar să se țină cont de faptul că numele el Palomar, care beneficiază de denumirea de origine controlată

protejată în dreptul spaniol, este necunoscut marelui public sau în rândul persoanelor interesate și că acesta este polisemantic, fapt care i-ar reduce caracterul de indicație geografică.

131 Totuși, în măsura în care înregistrarea mărcii solicitate trebuie refuzată pentru singurul motiv că această marcă cuprinde sau este alcătuită dintr-o indicație geografică de identificare a vinurilor, dacă vinurile nu au această origine, rezultă că împrejurarea că numele care beneficiază de o denumire de origine controlată este necunoscut marelui public sau în rândul persoanelor interesate ori că este polisemantic, fapt care i-ar reduce caracterul de indicație geografică, este irelevantă în ceea ce privește aplicarea motivului absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

132 Rezultă de asemenea că nu este admisibil argumentul reclamantei în sensul că este necesar să se aplice, prin analogie, jurisprudența referitoare la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, potrivit căreia Curtea a apreciat că motivul absolut de refuz prevăzut de această dispoziție nu trebuie aplicat în cazul unor mărci compuse dintr-un nume care desemnează zone geografice necunoscute.

133 Această jurisprudență nu este astfel aplicabilă în ceea ce privește motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât această dispoziție nu impune nicio analiză a unui eventual risc de confuzie.

134 Astfel, este suficient ca o marcă destinată identificării unui vin să cuprindă sau să fie compusă dintr-o indicație geografică de identificare a vinurilor, deși vinul pentru care se solicită înregistrarea mărcii nu are această origine, pentru ca înregistrarea să fie refuzată.

135 În al cincilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei întemeiat pe inexistența unei opoziții din partea organismelor competente să protejeze denumirea „valencia”, trebuie apreciat că, întrucât cererea de înregistrare a mărcii nu a fost publicată, fiind respinsă înregistrarea mărcii, terții, printre care se numără consiliul de reglementare

a denumirii de origine controlată și administrațiile centrale și autonome, nu au fost nevoiți să își prezinte observațiile cu privire la marca solicitată.

136 În orice caz, presupunând că aceste organisme au avut posibilitatea să formuleze opoziție la marca solicitată și nu au făcut-o, nu se poate deduce în mod util din această inexistență a unei opoziții că marca poate fi în mod valabil înregistrată, în pofida dispozițiilor articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94.

137 În al șaselea rând, referitor la argumentul reclamantei potrivit căruia înregistrarea mărcii solicitate nu ar fi decât o prelungire comunitară a înregistrărilor naționale și internaționale de care dispune, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, caracterul înregistrabil al unui semn ca marcă comunitară trebuie apreciat numai în temeiul reglementării comunitare aplicabile. OAPI și, după caz, instanța comunitară nu sunt ținute de o decizie intervenită la nivelul unui stat membru sau al unui stat terț prin care se admite caracterul înregistrabil al aceluiași semn ca marcă națională [Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2002, Streamserve/OAPI (STREAMSERVE), T-106/00, Rec., p. II-723, punctul 47, și Hotărârea din 22 iunie 2005, Metso Paper Automation/OAPI (PAPERLAB), T-19/04, Rec., p. II-2383, punctul 37].

138 Înregistrările existente în statele membre nu constituie decât un fapt care poate fi luat în considerare în contextul înregistrării unei mărci comunitare, marca solicitată trebuind să fie apreciată numai în temeiul reglementării comunitare aplicabile. Rezultă că OAPI nu este ținut nici să preia cerințele și aprecierea autorității competente în materie de mărci din țara de origine, nici nu este obligat să înregistreze marca solicitată datorită existenței unei decizii de înregistrare a Oficiului spaniol pentru mărci (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 25 octombrie 2007, Develey/OAPI, C-238/06 P, Rep., p. I-9375, punctele 66-73).

139 În consecință, existența unor înregistrări naționale și internaționale nu este de natură să împiedice respingerea înregistrării unei mărci în temeiul reglementării comunitare.

140 Rezultă că argumentul reclamantei cu privire la acest aspect trebuie de asemenea înlăturat.

141 În al șaptelea rând, referitor la obiecția reclamantei potrivit căreia, în esență, nu poate exista vreun obstacol la înregistrarea mărcii CUVÉE PALOMAR, din moment ce OAPI a admis înregistrarea mărcilor PAGO PALOMAR și ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă comunitară adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 40/94 sunt emise în exercitarea unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanța comunitară, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a camerelor de recurs (a se vedea Hotărârea Curții din 26 aprilie 2007, Alcon/OAPI, C-412/05 P, Rep., p. I-3569, punctul 65 și jurisprudența citată).

142 Rezultă că obiecția reclamantei nu poate fi înlăturată.

143 În al optulea rând, reclamanta susține în esență că articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie interpretat în lumina dispozițiilor relevante din Acordul TRIPS și, în special, a articolului 24 alineatul (5) din acord. Or, din moment ce ea este titulară din 1997 a mărcii spaniole CUVÉE EL PALOMAR, ar trebui să se țină cont de anterioritatea acestei mărci în raport cu protecția numelui comunei el Palomar în cadrul denumirii de origine controlată „valencia", care a fost reglementată în anul 2000.

144 Reclamanta apreciază în esență că recunoașterea, în temeiul dispozițiilor articolului 24 alineatul (5) din Acordul TRIPS, a denumirii de origine controlată în anul 2000 nu invalidează, așadar, marca națională CUVÉE EL PALOMAR înregistrată anterior, iar

existența acestei mărci naționale anterioare permite înregistrarea mărcii CUVÉE PALOMAR, solicitată cu bună-credință, această înregistrare neputând fi respinsă doar pentru motivul că această marcă cuprinde o indicație geografică recunoscută ulterior înregistrării mărcii naționale.

145 Potrivit jurisprudenței amintite la punctele 64-67 de mai sus, deși dispozițiile Acordului TRIPS nu pot crea pentru particulari drepturi de care aceștia se pot prevala în mod direct în fața instanței în temeiul dreptului comunitar, nu este mai puțin adevărat că Regulamentul nr. 40/94 trebuie interpretat, pe cât posibil, în lumina textului și a finalității acestui acord.

146 Potrivit articolului 24 alineatul (5) din Acordul TRIPS, în cazurile în care o marcă comercială a fost depusă sau înregistrată cu bună-credință sau în cazurile în care drepturile cu privire la o marcă au fost dobândite prin folosința cu bună-credință, înainte ca indicația geografică să fie protejată în țara sa de origine, măsurile adoptate pentru aplicarea dispozițiilor secțiunii 1 din Acordul TRIPS – în care figurează articolul 24 – nu trebuie să prejudicieze admisibilitatea sau validitatea înregistrării unei mărci sau dreptul de folosință a unei mărci, pentru motivul că această marcă este identică sau similară cu o indicație geografică.

147 Această dispoziție presupune, așadar, ca marca să fi fost depusă sau înregistrată cu bună-credință înainte ca indicația geografică să fie protejată în țara sa de origine, sau ca marca a cărei înregistrare este solicitată să fi fost folosită cu bună-credință, înainte ca indicația geografică să fie protejată în țara sa de origine.

148 În speță, trebuie subliniat că cererea de înregistrare a mărcii CUVÉE PALOMAR a fost depusă în 2006, mai precis după ce indicația geografică el Palomar a fost protejată

în țara sa de origine prin noua Decizie privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare, astfel cum a fost modificată prin Decretul ministerial APA/1815/2002 din 4 iulie 2002.

149 Pe de altă parte, reclamanta nu demonstrează că a utilizat cu bună-credință denumirea CUVÉE PALOMAR înainte ca indicația geografică el Palomar să fie protejată în țara sa de origine.

150 În sfârșit, presupunând că reclamanta poate invoca beneficiul unei anteriorități în legătură cu marca sa CUVÉE EL PALOMAR înregistrată în 1997 în Spania, ea nu poate totuși revendica beneficiul, dacă este cazul, decât pentru această marcă existentă, iar nu pentru înregistrarea de mărci noi, inexistente la momentul la care s-a decis protejarea indicației geografice, care ar fi de asemenea compusă din această indicație geografică.

151 Prin urmare, reclamanta nu poate invoca beneficiul articolului 24 alineatul (5) din Acordul TRIPS pentru a obține înregistrarea mărcii solicitate.

152 Cu titlu suplimentar, Tribunalul observă că, în Jurnalul Oficial din 19 februarie 1999, Comisia a publicat o listă cu v.c.p.r.d. în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 823/87. În această listă se menționează Decizia ministerială privind denumirea de origine controlată „valencia” și regulamentul său de aplicare din 13 iunie 1987, astfel cum a fost modificată prin Decretul din 29 noiembrie 1995, publicat în BOE din 8 decembrie 1995. Or, această decizie, cu modificările ulterioare, menționează comuna Palomar ca făcând parte din subregiunea Clariano, care face ea însăși parte din zona geografică ce beneficiază de denumirea de origine controlată

„valencia". Rezultă că, în 1995, mai precis înainte de înregistrarea mărcii naționale CUVÉE EL PALOMAR, comuna Palomar constituia o indicație geografică protejată în dreptul național și în dreptul comunitar.

153 În al nouălea rând, referitor la argumentul reclamantei potrivit căruia, în esență, OAPI a înregistrat mărci precum CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ și CUVÉE OCCITANE și, în consecință, nimic nu se opune înregistrării mărcii CUVÉE PALOMAR, trebuie subliniat că reclamanta nu a demonstrat și nici măcar nu a susținut că mențiunile Mediterraneo, Golfe de Saint-Tropez și Occitane sunt indicații geografice protejate de identificare a unui vin.

154 Prin urmare, argumentul reclamantei este, chiar și cu privire la acest aspect, lipsit de relevanță și trebuie înlăturat.

155 Rezultă din tot ceea ce precedă că acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

156 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

157 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI, conform concluziilor acestuia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Abadía Retuerta, SA la plata cheltuielilor de judecată.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 mai 2010.

Semnături